

[Arbejdsministeren.]

struktur og effektivitet. Beskæftigelsesforanstaltninger kan eventuelt afhjælpe lokal ledighed, og egnsudviklingsloven, der er blevet yderligere udbygget, vil kunne benyttes som redskab til at modvirke varig lokal ledighed.

Jeg føler det imidlertid nødvendigt at få sagt, at selv den højeste beskæftigelse og eventuel mangel på arbejdskraft i visse fag og i visse områder kan efterlade pletter med ledighed. Her må sættes ind med hjælp til overflytning til beskæftigelsesområder, og der må først og fremmest sættes ind med uddannelse og omskoling til de fag, der eventuelt mangler arbejdskraft. Jeg kan forsikre det ærede medlem om, at der stadig arbejdes for, at de gode beskæftigelsesvilkår også kan komme de sidste ledige til gode.

Asger Jensen: Jeg sagde i min motivering for spørgsmålet, at jeg ikke så meget tænkte på købstæderne — for det ville vel mere tage sigte på den almindelige beskæftigelses-situation, og det var jo ikke den, jeg særlig havde i tankerne — men specielt på problemet om arbejdsløshedsøerne, især i de mindre kommuner; og på disse områder tror jeg ikke så meget på foranstaltninger fra statens side med planlægning eller finansiering af nye virksomheder; de må simpelt hen vokse op efter almindelige økonomiske love. Det, at den højtærede minister måtte vedgå, at det ikke havde hjulpet så meget i Ålborg og Hjørring amter, hvor man netop har disse mindre kommuner, tyder da også på, at dér nytter denne side af foranstaltningerne ikke noget videre. Det er altså ikke en garanti for, om der bliver arbejdsløshed eller ikke i fremtiden, jeg er ude på, men at man varigt får truffet foranstaltninger på disse områder, hvor der i de mindre kommuner selv i normale tider — altså hvor der er fuld beskæftigelse — ikke er mulighed for at skaffe sig arbejde. Problemet er sikkert, om man kan få arbejdskraften flyttet, og jeg er enig med den højtærede arbejdsminister i, at omskoling i denne forbindelse er særdeles vigtig.

Jeg vil stille det tillægsspørgsmål, om ministeren er enig med mig i, at det punkt, hvor man skal sætte kræfterne ind, er

bevægeligheden på arbejdsmarkedet, således at vi kan opnå, at arbejdskraften søger hen, hvor arbejdet er at få.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg vil gerne sige, at den særlige ledighed, der er i visse landkommuner, kan vi have nogen vanskelighed ved at afhjælpe, ikke mindst når stemningen over for beskæftigelsesmidler er ganske kontrær i den side af salen, hvorfra spørgeren kommer.

Jeg vil gerne nævne, at jeg ikke har sagt, at udviklingen ikke også har været til gunst for Ålborg og Hjørring amter. Jeg har sagt, at vi ikke er kommet til bunds på samme måde her, men vi må dog konstatere, at ledigheden i disse områder er faldet ganske overordentlig stærkt.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at jeg er enig med det ærede medlem i, at vi naturligvis skal gøre, hvad vi kan, for at få oprettet et positivt produktionsliv ude omkring, hvor arbejdskraften findes; men hvis det ikke er muligt, må vi hjælpe til rette ved at flytte arbejdskraften derhen, hvor arbejdet findes, og her kan vi gå 2 veje: enten kan man hjælpe folk med at flytte og hjælpe dem til at få en bolig dér, hvor de skal arbejde, eller man kan — hvad der jo også i høj grad er et behov for — uddanne arbejdskraft til de nye opgaver, den stilles over for. Alle 3 punkter er vi i høj grad i arbejdsministeriet opmærksom på, og vi arbejder med dem fra dag til dag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 61) findes i tidenden sp. 1672).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.